

Regeringsrätten

RÄTTSFALL

Beräkning av ränteinkomst å kapital, som av fastighetsförening utlånats till andelsägare

Besvär av Fastighetsföreningen Buketten u. p. a. angående inkomst-taxering år 1944. — Föreningen deklarerade nämnda år en nettointäkt av annan fastighet av 16.362 kr, därvid föreningen tillgodofört sig avdrag för ränta å lån, i fastigheten nedlagt kapital med 38.844 kr. Såsom inkomst av kapital uppgavs 6.000 kr, motsvarande 3 % ränta å till andelsägare utlånat kapital. Fastighetens taxeringsvärde uppgick till 800.000 kr. Fastigheten var belånad till högre belopp än taxeringsvärdet. — PN beräknade inkomsten av kapital till 12.000 kr, motsvarande 6 % ränta å till andelsägare utlånat kapital. Från denna intäkt medgavs avdrag för gäldränta med 12.000 kr, varemot vid beräkning av nettointäkten av fastigheten avdrag för gäldränta tillerkändes föreningen med endast 26.844 kr. — Hos KR yrkade föreningen, att taxeringen måtte nedsättas med 6.000 kr. — KR: ej ändring. Föreningen fullföljde sin talan. TI framhöll, att föreningen under beskattningsåret haft fastigheten belånad till avsevärt högre belopp än som varit nödvändigt om icke medel behövt hållas tillgängliga för utlåning till andelsägare. I själva verket finge medlen antas ha upplånats av fastighetsägaren själv och föreningen endast varit förmedlare där-

av. Det syntes därför riktigt att beräkna ränta å fordran hos andelsägare till samma belopp som av föreningen utgivits för motsvarande lån. Detta förfaringsätt kunde icke anses innebära att avdrag vägrades för inteckningsränta utgiven till oskyld person. — RR: ej ändring. (RR:s utslag den 12/3 1952.)

A n m.: Jämför R. Å. 1938 ref. 7.

Avdrag för nedsatt skatteförmåga

Besvär av landsfiskalen F. angående inkomsttaxering år 1949. — I sin i F. kommun avlämnade självdeklaration yrkade F. att enär han under beskattningsåret bekostat undervisning för en dotter och en son, resp. 18 och 14 år gamla, vid läroverk i Uppsala och Sollefteå samt enbart kostnaden för mat och husrum åt barnen uppgått till 2.800 kr, avdrag för nedsatt skatteförmåga måtte medgivas honom. F. uppgav inkomst av jordbruksfastighet, 3513 kr, och inkomst av tjänst, 14.136 kr. Samtliga instanser vägrade avdraget. (RR:s utslag den 22/4 1952.)

Värdeminskning å konstverk

Aktiebolaget Isacsons Emballagefabrik har vid inkomsttaxering år 1946 icke erhållit ett med 2.700 kr yrkat avdrag för avskrivning å konstverk. (RR:s utslag den 30/4 1952.)

A n m.: Jämför RR:s utslag den 22/5 1951 ang. Bacchi Wapen AB, denna tidskrift årg. 1951, s. 395.

Avdragsgill förlust?

Besvär av Stella Förvaltningsaktiebolag angående inkomsttaxering år 1947. — Bolaget, vars aktier ägdes av N. och C., innehade samtliga andelar i Fastighetsföreningen Munin och Fastighetsaktiebolaget Morellträdet. I syfte att undvika dubbelbeskattning av fastighetsavkastningen beslöt N. och C. att överföra fastighetsföreningens och fastighetsbolagets fastigheter till sig. Därför sålde Munin sin fastighet till N. och C. för taxeringsvärdet. Härigenom uppkom för Munin ett underskott av 74.641 kr. Underskottet täcktes av Stella, varigenom en förlust uppkom för detta bolag å motsvarande belopp. Även Morellträdet sålde sin fastighet till N. och C. för taxeringsvärdet. Sedan tillgängliga vinstmedel utdelats, befanns aktiekapitalet i Morellträdet efter fastighetsförsäljningen ha ett värde av 27.940 kr eller 25.400 kr över bokförda värdet. Aktierna i Morellträdet såldes till N. och C. för 27.940 kr och härigenom uppkom en vinst för Stella å 25.400 kr. — TN och PN beskattade Stella för sistnämnda belopp såsom realisationsvinst och medgav icke yrkat avdrag för förlusten å 74.641 kr. TO yttrade, att den av Munin till Stellas ägare verkställda försäljningen av fastigheten uppenbarligen skett till ett pris som understeg gällande marknadsvärde. Att förlust därvid uppstått och att denna täckts av Stella syntes för detta bolag utgöra icke avdragsgill kapitalförlust. — KR och RR: ej ändring. (RR:s utslag den 6/5 1952.)

Periodiskt understöd till annans undervisning

Besvär av dels TI, dels ock f. d. överläkaren L. angående L:s inkomsttaxering år 1948 i Malmö. — TN vägrade L. ett med 3.000 kr yrkat avdrag för periodiskt understöd till en son, som var med. kand. och bosatt i Lund. Hos PN framhöll L., att

sonen sedan den 1/1 1947 bekostade sina studier med egna medel samt att L. fortsatte sitt understöd till sonens familj, sedan denne i mars 1947 ingått äktenskap. Då sonen således numera ej tillhörde L:s familj och beloppet icke utgjorde bidrag till studier, ansåg L. sig berättigad till avdrag för beloppet. TO invände, att sonen, som studerade vid universitetet, icke i sin deklARATION redovisat andra medel än det periodiska understödet från fadern. PN: avslag. — KR medgav avdrag för 1.500 kr. när det finge antagas, att av det utgivna understödet endast hälften varit att hänföra till utgift för bekostande av sonens undervisning. — Både TI och L. klagade. — RR biföll den förres talan, när omständigheterna i målet visade, att understödet i sin helhet vore av beskaffenhet att böra hänföras under bestämmelserna om periodiskt understöd till annans undervisning samt förty avdrag icke finge ske för någon del av bidragets belopp. (RR:s utslag den 9/5 1952.)

A n m.: Jämför däremot R. Å. 1948 not. 757, där RR medgav avdrag för periodiskt understöd till son, som var med. kand., när med hänsyn till storleken av sonens inkomst av arbete och vad i övrigt i målet förekommit understödet icke kunde anses ha utgått till sonens undervisning (i målet hade upplysts, att sonen haft 3.266 kr av tjänst och hans hustru taxerats för 4.240 kr).

Arrendators rätt till avdrag för kostnader för ny-, till- eller ombyggnad. Kontantprincipen.

Besvär av arrendatorn L. angående inkomsttaxering år 1948. — L. hade i samband med arrendeuppgörelse åtagit sig att mot viss ersättning verkställa ny-, till- och ombyggnad av ladugård och loge å fastigheten. Kostnaderna för arbetet, som enligt uppgift huvudsakligen utförts under år 1946, uppgick till 32.177 kr, var emot svarade ersättningar m. m. å 25.287 kr. L. yrkade avdrag vid 1948

års taxering för skillnaden, 6.890 kr. TN medgav emellertid icke avdraget, enär L. icke uppgivit hur stor del av kostnaderna som belöpte på beskattningsåret, i detta fall den 1/1 1947 — den 31/1 1948. — PN medgav avdrag med 3.400 kr (ungefär hälften). Hos KR yrkade TI, att som byggnadsarbetena till sin huvudsakliga del utförts under år 1946 och L. trots upprepede anmaningar icke visat, hur stor del av kostnaderna som guldits under beskattningsåret 1947—1948, TN:s beslut måtte fastställas. — KR fastställde TN:s beslut. RR: ej ändring. (RR:s utslag den 14/5 1952.)

A n m. : Som arrendator torde L. i princip vara berättigad till avdrag för kostnader av ifrågavarande slag, men han måste följa kontantprincipen. Jämför R. Å. 1944 not. 352.

Ersättningsanskaffning?

a) Inköp av skördetröska.

Besvär av lantbrukaren A. angående inkomsttaxering år 1948. — A., som på sitt jordbruk haft en hästbindare, anskaffad 1934, en traktorbindare och ett tröskverk, anskaffat 1935, hade under 1947 inköpt en skördetröska för 7.815 kr. A. upplyste, att hästbindaren och tröskverket icke sålts. Han ansåg dock hästbindaren vara helt uttrangerad och tröskverket till 60 à 70 %. Han yrkade avdrag för inköpet av skördetröskan med 7.000 kr. TN vägrade avdraget. PN: ej ändring. Hos KR anförde A. bland annat, att hästbindaren stått oanvänd under beskattningsåret, medan den gamla trösken använts i begränsad omfattning. En skördetröska kunde nämligen icke helt ersätta en självbindare (traktorbindare) och en vanlig tröska. Sålunda måste bindare användas vid vissa väderleksförhållanden och i viss terräng. Emellertid hade genom inköpet av skördetröskan antalet hästar på gården kunnat nedbringas med tre och arbetslönerna med c:a 4.000 kr. TI ansåg det vara uppen-

bart, att skördetrösken icke kunde anses utgöra endast en ersättning för andra inventarier utan till viss del inkluderade en nyuppsättning. I detta fall hade ju A. alltjämt kvar hästbindaren, traktorbindaren och tröskverket. KR: ej ändring. Hos RR upplyste A., att han i början av 1950 lyckats sälja hästbindaren för 200 kr. Enligt intyg uppgick återanskaffningsvärdet för en ny självbindare av samma typ och kapacitet som den gamla till 2.200 kr. Skördetrösken hade således helt ersatt den ena självbindaren på gården. A. vidhöll sitt yrkande om avdrag med 7.000 kr. TI förklarade sig icke ha något att erinra mot avdrag med 2.200 kr. RR förklarade A. icke ha visat fog för större avdrag än 2.200 kr för sina utgifter för anskaffande av skördetrösken. (RR:s utslag den 14/5 1952.)

b) Inköp av gummihjulsvagn.

Besvär av hemmansägaren C. angående inkomsttaxering år 1948. — I deklARATIONEN yrkade C. å jordbruksbilagan avdrag för inköp av en vagn med 1.050 kr. TN medgav avdrag med 700 kr. Från beslutet var TO skiljaktig. Han hade ej kunnat bifalla TN:s beslut i detta ärende, då avdraget ej gällde att utöka den skattskyldiges inventarier som nyuppsättning utan gällt att ersätta en helt nedskrotad vagn enligt av honom noggrant inhämtade uppgifter. Hos PN anförde C.: När det gäller avdrag för inköp av vagn har ju förhållandena på arbetsmarknaden utvecklats därhän att lantbrukaren i hög grad nödgats rationalisera. Det torde inte finnas någon lantbrukare som numera köper en ny järnhjulsvagn utan i stället anskaffar bilhjulsvagn. PN och KR: ej ändring. Hos RR åberopade C. intyg, att före 1947 använts fem vagnar med trähjul samt att f. n. användes endast tre vagnar på gården. Den år 1947 inköpta gummihjulsvagnen ersatte således två äldre vagnar. TI framhöll,

att hos PN framgått klart att endast en vagn nedskrotats i samband med förvärvet av gummihjulsvagnen. Då den nya vagnen var av bättre och dyrbarare konstruktion än den nedskrotade, medgavs avdrag endast för så stor kostnad, som ersättandet av den äldre vagnen med en ny av samma slag kunde anses ha betingat. RR förklarade C. med hänsyn till omständigheterna i målet berättigad till avdrag för inköp av gummihjuls-vagn med 1.050 kr. (RR:s utslag den 14/5 1952.)

Avskrivning av aktier

Besvär av Västerås Stads Sparbank angående inkomsttaxering år 1946. — I redogörelse för verksamhetsåret 1945 upplyste sparbanken bland annat: Sparbanken hade under året förvärvat en fastighet i Västerås, i vilken sparbankens lokaler varit inrymda sedan år 1888. Fastigheten byggdes åren 1886—1888 av det då nybildade Byggnadsaktiebolaget Westmannia för att bereda en del institutioner i Västerås lokaler och sparbanken blev från början delägare i bolaget genom att teckna ett antal aktier i detsamma. Under senare år har sparbanken lyckats inköpa samtliga utelöpande aktier. År 1945 likviderades bolaget och fastigheten övergick därvid helt i sparbankens ägo. — Sparbanken upptog därefter vid nettovinstens beräkning bland omkostnaderna avdrag för avskrivning å aktier i nämnda bolag med 65.855 kr. TN vägrade avdraget. I anledning av sparbankens besvär hos PN anförde TI, att avskrivningsbehovet uppkommit genom att sparbanken förvärvat fastigheten för ett pris, väsentligt understigande taxeringsvärdet och uppenbarligen även saluvärdet. Även om det avskrivna beloppet skulle motsvaras av uppkommen faktisk förlust torde avdraget icke kunna medgivas, då det icke kan hänföras till driftunderskott eller -utgift utan utgör omkostnad för fastighetens förvärvande. Han kunde

därför icke tillstyrka bifall. — PN, KR och RR: ej ändring. (RR:s utslag den 14/5 1952.)

Anm.: Jämför R. Å. 1935 not. 613, likartat fall.

Traktamentsersättning — avdrag för ökade levnadskostnader

Besvär av linjemontören A. angående inkomsttaxering år 1948. — Enligt löneuppgift från Sydsvenska Kraft Aktiebolaget har A. från bolaget uppburit, förutom lön och resekostnadsersättning, traktamentsersättning för 246 dagar med 1.378 kr. I deklarationen upptog A. endast lönen, ej traktamentsersättningen. TN följde deklarationen. Hos PN förreslog TI, att A. skulle taxeras för traktamentsersättningen men medgivas avdrag för ökade levnadskostnader med ett belopp, som enligt för ogift person tillämpade normer torde kunna beräknas till 3 kr per dag under den tid, traktamentsersättningen utgått eller således med 738 kr. A. invände, att han blivit upplyst om att traktamenten vore "fria", och uppgav på förfrågan, att hans utgifter för "dubbelhyra" de nätter han på grund av sitt arbete måst tillbringa utanför bostadsorten varierat från 4:50—8:— kr för natt samt att matkostnaden varierat mellan 5—7 kr för dag. PN bestämde taxeringarna i enlighet med TI:s förslag. Med anledning av A:s besvär till KR förklarade TO det medgivna avdraget vara tillräckligt för att täcka A:s merutgifter för kost och logi m. m. vid det förhållandet att A. var ogift och icke hade eget hushåll. I socknen funnos emellertid flera vid telegrafverket anställda linjearbetare som vad arbets- och anställningsförhållandena beträffade voro fullständigt likställda med A. Då dessa uppburo statligt traktamente, varå icke ens någon löneuppgift lämnades, förefanns enligt TO en orättvis skillnad i taxeringshänseende mellan Sydkrafts och telegrafverkets arbetare. KR och RR: ej ändring. (RR:s utslag den 14/5 1952.)

Representation

a) Hovrättspresidenten L. har vid inkomsttaxering år 1950 icke erhållit ett med 1.200 kr yrkat avdrag för representation. (RR:s utslag den 25/4 1952.)

b) Översten L., som vid inkomsttaxering år 1946 yrkat avdrag för representation med 800 kr, förklarades av RR, enär han under tiden den 1/1 — den 31/3 1945 tjänstgjort som chef för infanteriskjutskolan i Rosersberg, berättigad till avdrag för kostnader för den representation, som varit förenad med denna befattning, med ett såsom skäligt ansett belopp av 350 kr. L. ansågs icke ha visat fog för sin talan i övrigt. Vid inkomsttaxering år 1947 förvägrades L. av samtliga instanser med 600 kr yrkat avdrag för representation. (RR:s utslag den 15/5 1952.)

An m. : Jämför s. 44—45. Anledningen till att L. erhöll avdrag för representation som chef för infanteriskjutskolan torde vara, att skjutskolechefen numera erhåller årligt representationsanslag å f. n. 1.500 kr, varjämte inhämtats att chefen vid besök av utländska gäster kunde efter framställning i varje särskilt fall erhålla visst representationsbidrag.

c) Besvär av direktören A. angående inkomsttaxering år 1945. — A., som är chef för eget bolag som driver tandtekniskt laboratorium, yrkade i sin deklaration avdrag för representationskostnader med 6.679 kr, motsvarande uppburet bidrag. Enligt A. belöpte sig härav 6.184 kr på restaurantnotor och resten på presenter, julfest för personalen m. m. med vissa angivna belopp. Representationen var nödvändig för gott samarbete med kunderna. TN, PN och KR vägrade det yrkade avdraget. — Hos RR begränsade A. sitt avdragsyrkande till 4.430 kr under åberopande av en specifikation av detta belopp, avseende representation vid angivna tillfällen mot namngivna kunder och leverantörer. Vidare åberopades ett par intyg. RR förkla-

rade A. med hänsyn till vad i målet numera förekommit berättigad till avdrag för representationskostnader med åtminstone 2.000 kr. (RR:s utslag den 25/4 1952.)

Uttag av vinstmedel i byggnadsförening. Skattebefrielse för dödsbo.

Besvär av dödsboet efter B. angående inkomsttaxering år 1946. — Dödsboet efter B., som avled den 2/7 1944, försålde vid arvskiftet samtliga andelar i en byggnadsförening, varvid boet uttog vissa vinstmedel, tillhoppa 4.501 kr, ur föreningen. Genom beslut den 11/6 1947 upptog PN detta belopp till beskattning såsom skattepliktig inkomst för dödsboet. Sedan dödsboet i en till länsstyrelsen den 25/6 1947 inkommen skrift hemställt om befrielse jämlikt 55 § kommunalskattelagen och 23 § förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt från erläggande av skatt på grund av förenämnda taxeringar, fann PN enligt beslut den 21/6 1948, enär framställningen bortingivas före 1945 års utgång, densamma icke kunna upptagas till prövning. Dödsboet klagade. KR fann icke skäl bifalla besvären. — RR: ej ändring beträffande taxeringen. Beträffande skattebefrielsen lämnades dödsboets talan utan avseende, enär ifrågavarande inkomst uppkommit på grund av försäljning, som verkställdes av dödsboet, och förty förutsättning för skattebefrielse jämlikt ovan nämnda författningsrum icke föreläge. (RR:s utslag den 15/5 1952.)

Skatteplikt för fastighetsskatt. Bostäder för lasarettspersonal utanför lasarettsområdet

Besvär av Kronobergs läns landsting angående fastighetstaxering år 1949. — TN upptog i skattepliktiga längden landstinget tillhöriga fastigheten Jägaren 5 i Växjö stad med taxeringsvärde av 272.900 kr, därav byggnadsvärde 225.000 kr. Hos PN yrkade landstinget, att fastigheten måtte undantagas från skatteplikt. Å

fastigheten hade uppförts två bostadshus, av vilka det ena inrymde 19 lägenheter för sjuksköterskor jämte en lägenhet för syssloman samt det andra 42 bostäder för sjukvårdsbiträden. Med hänsyn till lasarettsvårdens befrämjande hade det varit i högsta grad önskvärt, att dessa bostadshus kunnat förläggas inom lasarettsområdet. I detta fall hade staden icke kunnat bereda landstinget möjlighet att förvärva till lasarettet gränsande mark så att lasarettsområdet kunnat utvidgas och bostäderna därmed placeras inom området. Landstinget hade därför nödgats uppföra bostadshusen på ett avstånd av cirka 250 meter från lasarettet. PN, KR och RR: ej ändring. (RR:s utslag den 15/5 1952.)

An m. : Enligt huvudregeln äro personalbostäder skattepliktiga. Jämför denna tidskrift årg. 1951 s. 254 och 326.

Kostnader i taxeringsmål

Besvär av TI angående agronomen J:s inkomsttaxering år 1945. — I deklARATIONEN yrkade J. avdrag med 795 kr under inkomst av kapital. Enligt specifikation avsåg 500 kr ersättning till advokat för uppsättande av besvärsskrivelser till PN och till kammarrätten, 150 kr resekostnader till Örebro, 75 kr kost och logi under fem dagar samt 70 kr rese- och uppehållskostnader för två intygsgivare. J. framhöll, att ifrågavarande kostnader avsåge hans taxering år 1944, som av PN och KR nedsatts med betydande belopp i förhållande till TN. TN och PN vägrade avdraget. KR medgav det men på talan av TI förklarade RR ifrågakomna kostnader icke kunna anses avdragsgilla såsom omkostnader för intäkternas förvärvande. (RR:s utslag den 15/5 1952.)

An m. : Jämför R. Å. 1944 not 538, 1946 not. 41 och 1947 not. 770. Avdrag har i samtliga fall vägrats för deklara-tionskostnader och kostnader för skatteutredning. I 1948 ref. 15

medgavs icke avdrag ens från restituerad skatt och ränta därå.

Realisationsvinst. Förutsättningar för eftertaxering.

Besvär av fastighetsmäklaren E. i egenskap av förmyndare för sin dotter Anne-Charlotte angående eftertaxering för år 1948. — E., som genom köpehandling den 10/6 1947 för 950.000 kr förvärvat en fastighet att tillträdas den 1/7 1947, överlät genom en såsom gåvobrev betecknad, den 14/8 1947 dagtecknad handling fastigheten till dottern med tillträde den 1/7 1947 och på villkor att hon övertog betalningsansvaret för fastigheten graverande gäld å tillhopa 950.000 kr. Enligt köpekontrakt likaledes den 14/8 1947 sålde därefter E. såsom förmyndare för dottern fastigheten till en tredje person för 993.000 kr, med tillträde för köparen den 1/10 1947. — KR förklarade dottern skattskyldig för en skattepliktig realisationsvinst av 41.000 kr, för vilken hon skulle eftertaxeras för år 1948. Beloppet 41.000 kr motsvarade skillnaden mellan försäljningssumman 993.000 kr och det in-teckningsbelopp, för vilket dottern övertagit betalningsansvaret vid sitt förvärv av fastigheten från fadern, minskad med uppgiven försäljningsprovision. Vid den statliga taxeringen tillkom återvunna värdeminskning-avdrag å 585 kr. — Hos RR gjorde E. gällande, att de formella förutsättningarna för eftertaxering icke förelegat, när i den för dottern år 1948 avgivna självdeklARATIONEN uppgivits, att hon under år 1947 av honom erhållit fastigheten i gåva. I deklARATIONEN hade också åberopats det gåvobrev rörande fastigheten, varav avskrift delgivits ÖÅ:t i Stockholm i samband med gåvodeklARATIONEN. E. bestred, att det föreläge skattepliktig realisationsvinst för dottern, då hon fått fastigheten i gåva. TI hävdade att förutsättningar för eftertaxering funnos, då i deklARATIONEN angivits, att dottern förvärvat

Kammarrätten

RÄTTSFALL

Aktiebolags kostnad för begravning har ansetts ej avdragsgill

I sin år 1949 avgivna självdeklaration hade ett aktiebolag (familjebolag) under särskilda upplysningar och yrkanden meddelat, att å bolagets omkostnadskonto år 1948 hade förts dels begravningskostnader för en namngiven person och dels kostnad för gravvård.

Vederbörande TN vägrade avdrag för ifrågavarande omkostnadsförda utgifter samt höjde bolagets taxeringar med 9.940 kr.

Hos vederbörande PN anförde bolaget besvär under yrkande att få tillgodonjuta förenämnda avdrag. I besvärsskriften uppgavs rörande den ifrågavarande personen att denne, som tidigare varit bolagets verkställande direktör, avlidit under år 1948, sedan han i stort sett avslutat sitt omfattande arbete med en betydelsefull etapp i företagens utbyggnad. Vidare anförde bolaget bl. a. följande. De kostnader, bolaget sålunda iklätt sig, utgjorde endast en naturlig hedersbevisning för den person, som startat bolaget och arbetat upp dess ansevärd rörelse. Dyliga kostnader finge enligt bolagets förmenande an-

ses vara helt normala i varje bolag, där ett sådant dödsfall inträffade.

I förklaring över besvären hemställde vederbörande TO om avslag å desamma samt meddelade bl. a. att den 31 dec. 1948 ägde den ifrågavarande direktörens dödsbo 2.599 st. och hans omyndiga barn 2.400 st. av bolagets 5.000 aktier.

I avgiven förklaring återropade vederbörande TI TO:s förklaring och hemställde ävenledes om ogillande av besvären.

PN lämnade besvären utan bifall, enär rätt till dylikt avdrag icke kunde anses föreligga.

Hos KR anförde bolaget därefter besvär, däri bolaget fullföljde sin förenämnda talan.

Efter det såväl TI som TO i avgivna förklaringar hemställt om besvärens ogillande, inkom bolaget med påminnelser, däri bolaget bl. a. anförde följande. Att bolaget ansett kostnaden ifråga vara en bolagets omkostnad berodde därpå, att till begravningen inbjudits inte endast hela den hos bolaget anställda personalen, utan även ett stort antal kunder och leverantörer. Därest den förutvarande direktören varit en privatman,

fastigheten genom gåva ehuru i verkligheten köp förelegat. — RR: ej ändring. (RR:s utslag den 16/5 1952.)

A n m.: Jämför i sakfrågan denna tidskrift årg. 1951 s. 10 (= RÅ 1950 ref. 33 II) och denna årg. s. 122, anmärkningen.